

Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок

УДК 336.77:336.71(477)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20766215>

**Прогнозування та системне управління непрацюючими кредитами у
державному банківському секторі України**

Кравченко Вікторія Петрівна,

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, банківської
справи та страхування

Центральноукраїнський національний технічний університет,

м. Кропивницький, Україна

<https://orcid.org/0000-0003-4343-6296>

Прийнято: 19.05.2026 | Опубліковано: 30.05.2026

***Анотація.** Актуальність дослідження зумовлено високим рівнем непрацюючих кредитів у державних банках України, що тривалий час залишався одним із ключових викликів для фінансової стабільності. В умовах воєнних дій та економічної нестабільності особливої ваги набуває аналіз динаміки NPL та пошук ефективних інструментів їх управління. **Мета.** Метою статті є формування цілісного підходу до аналізу тенденцій і ризиків непрацюючих кредитів у державних банках України, визначення можливих сценаріїв їх розвитку та напрямів системного управління проблемними активами. **Методи.** Застосовано методи економічного аналізу, лінійної регресії та сценарного прогнозування. Регресійні моделі використано для оцінки часової динаміки NPL у державних банках, а сценарний аналіз дозволив окреслити варіативні траєкторії розвитку від оптимістичного до*

песимістичного. **Результати.** Досліджено сучасний стан непрацюючих кредитів у державних банках України за період 2022–2026 років. Доведено, що рівень NPL має тенденцію до поступового зниження, проте різними темпами серед банків, що свідчить про неоднорідність процесів оздоровлення кредитних портфелів. Побудовані регресійні моделі обґрунтовують можливість прогнозування зміни частки NPL та визначення найбільш проблемних сегментів кредитного портфеля. Проведений сценарний аналіз дозволив сформулювати оптимістичний, базовий і песимістичний варіанти розвитку, що допомагає оцінити потенційні ризики для фінансової стабільності. **Висновки.** Обґрунтовано систему управління проблемними активами державних банків на основі регресійних моделей та сценарного аналізу. Запропоновано напрями системного управління, які включають: раннє виявлення ризиків, планування реструктуризації кредитного портфеля та застосування сценарного аналізу для прийняття управлінських рішень. Такий підхід сприяє мінімізації ймовірності реалізації песимістичного сценарію та підтриманню стійкості банківського сектору. Перспективи подальших досліджень полягають у розширенні моделювання із включенням додаткових макроекономічних та інституційних факторів, що впливають на динаміку NPL.

Ключові слова: фінансовий аналіз, непрацюючі кредити, державні банки, регресійні моделі, сценарний аналіз, системне управління.

Forecasting and management of non-performing loans in the state banking sector of Ukraine

Victoriia Kravchenko,

PhD in Economics, Associate Professor, Department of Finance, Banking, and Insurance, Central Ukrainian National Technical University, Kropyvnytskyi, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0003-4343-6296>

Abstract: *Relevance of the study* is determined by the persistently high level of non-performing loans (NPLs) in Ukrainian state-owned banks, which for a long time has remained one of the key challenges to financial stability. Under conditions of ongoing military conflict and economic uncertainty, the analysis of NPL dynamics and the search for effective instruments of their management acquire particular importance. **The purpose of the article** is to develop a holistic approach to analyzing the trends and risks of non-performing loans in state-owned banks of Ukraine, to identify possible scenarios of their evolution, and to substantiate directions for systemic management of problem assets. **Research methods.** The study applies methods of economic analysis, linear regression, and scenario forecasting. Regression models are used to evaluate the temporal dynamics of NPLs in state-owned banks, while scenario analysis outlines alternative trajectories of development ranging from optimistic to pessimistic. **Research results.** The current state of non-performing loans in Ukrainian state-owned banks for the period 2022–2026 has been examined. The findings demonstrate that the NPL level tends to decline gradually, though at different rates across banks, indicating heterogeneity in the processes of portfolio recovery. Constructed regression models justify the possibility of forecasting changes in NPL shares and identifying the most problematic segments of loan portfolios. Scenario analysis has enabled the formation of optimistic, baseline, and pessimistic development paths, which help assess potential risks to financial stability. **Conclusions.** A system of managing problem assets in state-owned banks has been substantiated on the basis of regression modeling and scenario analysis. Proposed management directions include early risk detection, planning of portfolio restructuring, and the use of scenario analysis for managerial decision-making. This approach contributes to minimizing the likelihood of pessimistic outcomes and maintaining resilience of the banking sector. **Prospects for further research** lie in expanding modeling

frameworks by incorporating additional macroeconomic and institutional factors that influence NPL dynamics.

Keywords: *financial analysis, non-performing loans, state-owned banks, regression models, scenario analysis, systemic management*

Постановка проблеми. Високий рівень проблемних кредитів у державних банках України тривалий час залишався одним із ключових викликів для фінансової стабільності. Воєнні дії, економічна нестабільність та накопичення проблемних активів у кредитних портфелях державних банків призвели до посилення ризиків, що обмежує їх здатність до повноцінного кредитування економіки, підтримання ліквідності та забезпечення фінансової стабільності. Попри поступове зниження показників у період з 2022 по II квартал 2026 рр., рівень проблемних кредитів у низці державних банків залишається суттєвим. Це зумовлює необхідність пошуку нових підходів до їхнього регулювання та управління, здатних забезпечити стійкість банківського сектору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню проблем непрацюючих активів та управління ними приділено значну увагу у працях вітчизняних науковців. Так, Д. Щербатих розглянув сучасні методи стрес-тестування банківської системи України [1]. У свою чергу, Л. Крот, Л. Шаповал та П. Фугело узагальнили теоретичні та практичні засади макропруденційного управління проблемними активами банківських установ [2]. Важливим доповненням до цього є дослідження Ю. Макаренка, який приділив увагу теоретичному обґрунтуванню системи управління проблемною заборгованістю в банках [3].

Подальший розвиток тематики знаходимо у працях Н. Няньчука, який акцентує на впливі проблемних активів на фінансову стабільність та необхідності інтеграції міжнародного досвіду й цифрових технологій [4]. У

роботі Б. Юрченка та Л. Аксьонової запропоновано виділяти управління проблемними активами як окрему підсистему ризик-менеджменту банку та застосовувати комплексний підхід, що поєднує методи реабілітації й ліквідації [5].

Значний внесок зробив Б. Сенів, який пропонує створення централізованої інституції для роботи з NPL, розвиток вторинного ринку проблемних кредитів, удосконалення процедур реструктуризації та інтеграцію цифрових технологій [6]. У цьому контексті С. Оксимчук наголошує на необхідності комплексної адаптації міжнародних стратегій управління проблемними активами до українських умов із врахуванням воєнних викликів, цифровізації та посилення ролі НБУ [7].

Важливим аспектом є позиція М. Карліна, який підкреслює необхідність посилення регуляторної політики, використання міжнародних практик управління токсичними активами та забезпечення комплексної підтримки банківської системи для зміцнення фінансової безпеки України [8]. Також, слід відзначити роботу С. Андроса та С. Герасимчука, які акцентують на поєднанні політичних заходів, операційної готовності банків, міжнародного досвіду та залученні державних агентств для ефективного врегулювання проблемних кредитів у воєнних умовах [9].

Серед провідних зарубіжних учених, які зробили значний внесок у розробку теоретичних та практичних підходів до вирішення проблеми непрацюючих кредитів, варто відзначити Р. Якубіка (P. Jakubík) та Т. Рейнінгера (T. Reininger). У своїх працях вони досліджували макроекономічні наслідки накопичення проблемних активів у банківському секторі та їхній вплив на фінансову стабільність [10]. Також, вагомий внесок зробили Д. Лузіс (D. Louzis), А. Вульдїс (A. Vouldis) та В. Метаксас (V. Metaxas), які обґрунтували вплив макроекономічних факторів на якість кредитних

портфелів та запропонували підходи до стрес-тестування банківської системи в умовах зростання фінансової нестабільності [11].

Окрему увагу заслуговують дослідження С. Айяра (S. Aiyar), В. Бергталера (W. Bergthaler), Дж. Гаррідо (J. Garrido) та ін., які зосередилися на функціонуванні ринків проблемних кредитів і запропонували створення спеціальних фондів для їхнього прискореного скорочення [12]. У розвиток цих ідей, У. Мерті (U. Murthy), Н. Каміл (N. Kamil), П. Маріадас (P. Mariadas) та Д. Деві (D. Devi) довели, що непрацюючі кредити формуються під впливом макроекономічних умов, банківських практик та поведінки позичальників, і запропонували посилення кредитної політики та регуляторного контролю для їхнього зменшення [13].

Важливим доповненням до зазначених досліджень є праця П. Озілі (P. Ozili), який здійснив системний огляд світових досліджень NPL після 2020 року, виокремивши нові детермінанти (корпоративне управління, фінтех, політичні ризики, тіньове банківництво) та підкреслив їхній вплив на фінансову стабільність [14]. У цьому контексті заслуговує на увагу робота М. Фатіми Шиби (M. Fathima Sheeba), яка довела, що високий рівень непрацюючих кредитів у фінансових компаніях негативно позначається на їхній прибутковості та стійкості, і запропонувала посилення кредитної політики, вдосконалення оцінки позичальників та управління ризиками [15].

Виділення невіршених раніше частин загальної проблеми та постановка завдання. Віддаючи належне науковим напрацюванням, слід зазначити, що більшість досліджень зосереджуються на банківській системі загалом, аналізуючи макропруденційні аспекти, стрес-тестування чи регуляторну політику. Проте такі результати не є достатніми для розкриття специфіки проблемних активів саме державних банків, які мають вирішальне значення для фінансової стійкості країни. Оскільки ці установи забезпечують фінансування стратегічних галузей та реалізацію соціально важливих програм,

тому виникає потреба у поглибленому аналізі непрацюючих кредитів у державних банках України та обґрунтуванні підходів до їхнього регулювання й системного управління з урахуванням сучасних викликів щодо фінансової стабільності.

Формулювання цілей статті. Мета статті полягає у формуванні цілісного підходу до аналізу тенденцій і ризиків непрацюючих кредитів у державних банках України, визначенні можливих сценаріїв їх розвитку та напрямів системного управління.

Для досягнення поставленої мети у статті передбачається розв'язання таких завдань:

1. Проаналізувати сучасний стан непрацюючих кредитів у державних банках України.
2. Побудувати регресійні моделі для прогнозування зміни частки непрацюючих кредитів.
3. Сформувати прогнозні сценарії розвитку непрацюючих кредитів у державному секторі.
4. Запропонувати напрями системного управління проблемними активами державних банків на основі результатів прогнозування та сценарного аналізу.

Виклад основного матеріалу дослідження. З огляду на актуальність проблеми непрацюючих кредитів у державних банках України та їхній вплив на фінансову стабільність, доцільним є здійснення комплексного аналізу цих показників. Для цього було розглянуто динаміку частки проблемних кредитів у державних банках України. Також, для аналізу динаміки непрацюючих кредитів застосовано метод лінійної регресії, яка дозволяє відобразити загальну тенденцію зміни показників у часі та здійснити їх прогнозування [16].

Частка непрацюючих кредитів у державних банках за період 2022–2026 рр. наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Частки непрацюючих кредитів (NPL) у державних банках за період 2022–2026 рр., (брutto,%)

Банк	2022	2023	2024	2025	Q2 2026	Відхилення (п.п.)	Відносне відхилення, (%)
						2025/2022	2025/2022
АТ КБ «ПриватБанк»	70,4	64,4	55,1	11,8	7,8	–58,6	–83,2%
АТ «Ощадбанк»	49,6	45,3	41,2	29,1	25,8	–20,5	–41,3%
АТ «Укресімбанк»	51,7	53,9	42,8	28,4	20,8	–23,3	–45,1%
АТ «Укргазбанк»	23,1	23,7	17,5	21,5	19,7	–1,6	–6,9%
АТ «Сенс Банк»	-	42,1	38,5	31,2	28,2	—	—
<i>Загалом</i>	38,1	37,4	30,3	20,1	18,4	–18,0	–47,2%

Джерело: створено автором на основі [17]

Згідно з даними АТ КБ «ПриватБанк», у 2022 році рівень проблемних кредитів (NPL) становив 70,4%, що свідчило про надмірну концентрацію ризикових активів у кредитному портфелі. Упродовж 2023–2024 років спостерігалось поступове зниження цього показника до 55,0%. Суттєве скорочення рівня проблемних кредитів у банку відбулося у 2025 році, коли показник знизився до 11,8%. Це означає, що частка NPL була майже у шість разів меншою порівняно з 2022 роком. Станом на IV квартал 2026 року рівень NPL у ПриватБанку зменшився до 7,8%, що підтверджує системне очищення портфеля та наближення до мінімальних ризикових значень. Така динаміка відображає ефективність політики банку щодо очищення кредитного портфеля від проблемних активів (рис. 1).

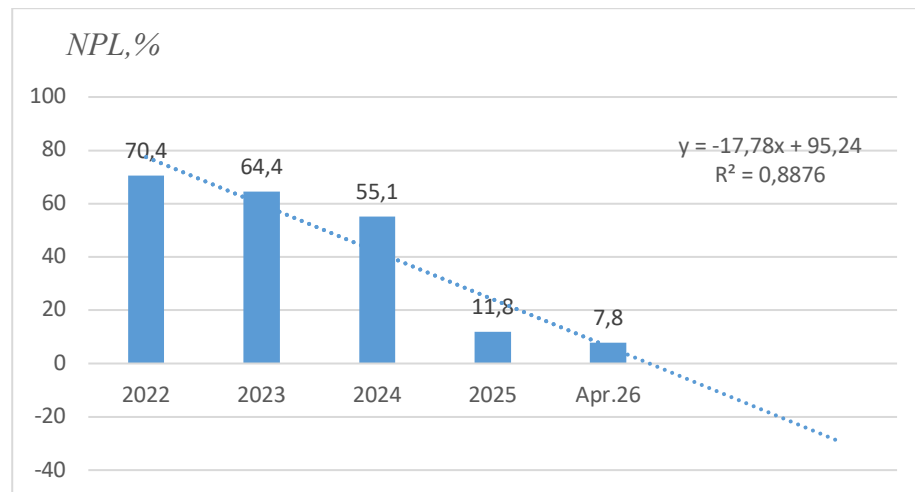

Рис 1. Динаміка непрацюючих кредитів АТ КБ «ПриватБанк»

Джерело: власна розробка автора

На основі зібраних даних про непрацюючі кредити АТ КБ «ПриватБанк» за 2022–2026 рр. побудовано лінійну регресійну модель: $y = -17,78x + 95,24$, яка підтверджує чітку тенденцію до зниження частки проблемних активів у кредитному портфелі. Високе значення коефіцієнта детермінації $R^2 = 0,89$ свідчить про адекватність моделі та її здатність описувати зміни показника у часі. Це дає можливість використовувати модель не лише для ретроспективного аналізу, але й для побудови прогнозних сценаріїв, що дозволяють оцінити ймовірну динаміку скорочення проблемних кредитів у майбутніх періодах.

Прогноз у АТ КБ «ПриватБанк» на основі моделі $y = -17,78 \cdot 6 + 95,24 \approx -11,44$ довів, що у 2027 році значення NPL банку може вийти навіть у від'ємну зону (–11%). Це свідчить про обмеженість моделі для довгострокового прогнозування. У практиці банківського аналізу вважається, що після різкого скорочення проблемних кредитів показник стабілізується на певному мінімальному рівні. Для українських державних банків такою нижньою межею є приблизно 5–7%, що відповідає природному рівню кредитних ризиків у системі. Таким чином, реалістично очікувати, що у 2027 році частка непрацюючих кредитів у АТ КБ «ПриватБанку» буде близькою до цього зазначеного діапазону, а подальше зниження відбуватиметься поступово.

У 2022 р. частка NPL в АТ «Ощадбанк» становила 49,6%, що відображало значний вплив воєнних дій на кредитний портфель. Протягом 2023–2024 рр. рівень проблемної заборгованості знизився до 41,2%, що засвідчило позитивну тенденцію. Покращення показника відбулося у 2025 р. унаслідок реалізації заходів з оздоровлення кредитного портфеля, при цьому порівняно з 2022 р., частка NPL скоротилася до 29,1. Це означає відносне зниження рівня проблемних активів на 41,3%. Станом на квітень 2026 р. позитивний тренд зберігся, і показник NPL знизився до 25,8%, що підтверджує стабільну динаміку, хоча рівень проблемних кредитів залишається значним (рис. 2).

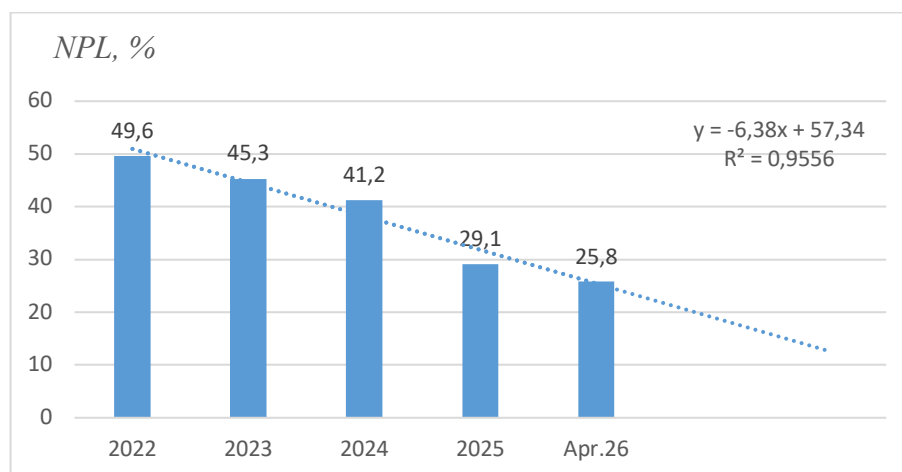

Рис. 2. Динаміка непрацюючих кредитів АТ «Ощадбанк»

Джерело: власна розробка автора

Побудована лінійна регресійна модель для АТ «Ощадбанк» $y = -6,38x + 57,34$ підтверджує чітку тенденцію до зниження частки проблемних активів у кредитному портфелі. Дуже високе значення коефіцієнта детермінації $R^2 = 0,95$ свідчить про адекватність моделі та її здатність описувати часову динаміку показника. На основі моделі $y = -6,38 \cdot 6 + 57,34 \approx 19,1\%$ прогнозується, що у 2027 році рівень NPL може знизитися до 19%. Такий результат свідчить про поступове наближення до прийнятного рівня ризику та підтверджує стабільність динаміки.

Рівень NPL в АТ «Укрексімбанк» у 2022 р. становив 51,7%, а у 2023 р. він зріс до 53,9% через специфіку корпоративного портфеля банку. Протягом 2024 р. частка NPL почала знижуватися до 42,8%. У 2025 р. показник скоротився до 28,4% унаслідок списання безнадійної заборгованості. Станом на квітень 2026 р. рівень NPL зменшився до 20,8%, що підтверджує ефективне впровадження заходів з управління проблемними активами та стабілізацію фінансового стану банку (рис. 3).

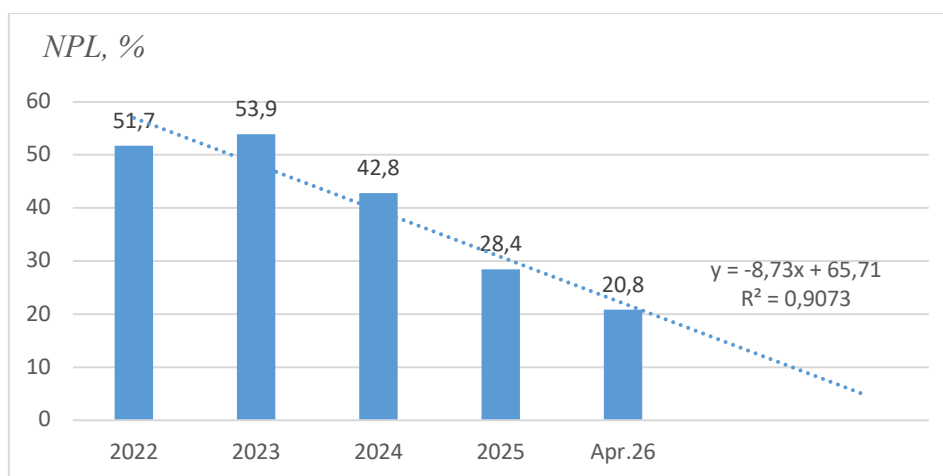

Рис. 3. Динаміка непрацюючих кредитів АТ «Укрексімбанк»

Джерело: власна розробка автора

Побудована лінійна регресійна модель для АТ «Укрексімбанк» $y = -8,73x + 65,71$, також підтверджує чітку тенденцію до зниження частки проблемних активів у кредитному портфелі. Високе значення коефіцієнта детермінації $R^2 = 0,91$ свідчить про адекватність моделі та її здатність описувати часову динаміку показника.

На основі моделі $y = -8,73 \cdot 6 + 65,71 \approx 13,3\%$ прогнозується, що у 2027 році рівень NPL може знизитися до близько 13%. Це означає продовження позитивної тенденції.

Одним із найнижчих показників серед державних банків був рівень NPL в АТ «Укргазбанк», який у 2022 р. становив 23,1%. Протягом 2023 р. спостерігалось незначне зростання до 23,7%, проте вже у 2024 р. показник знизився до 17,5%. У 2025 р. частка NPL зафіксувалася на рівні 21,5%, а

станом на квітень 2026 р. спостерігається подальше покращення якості портфеля до 19,7%. Стабільна динаміка банку протягом 2022–2026 рр. підтверджує стійкість його кредитної моделі та ефективне управління ризиками (рис. 4).

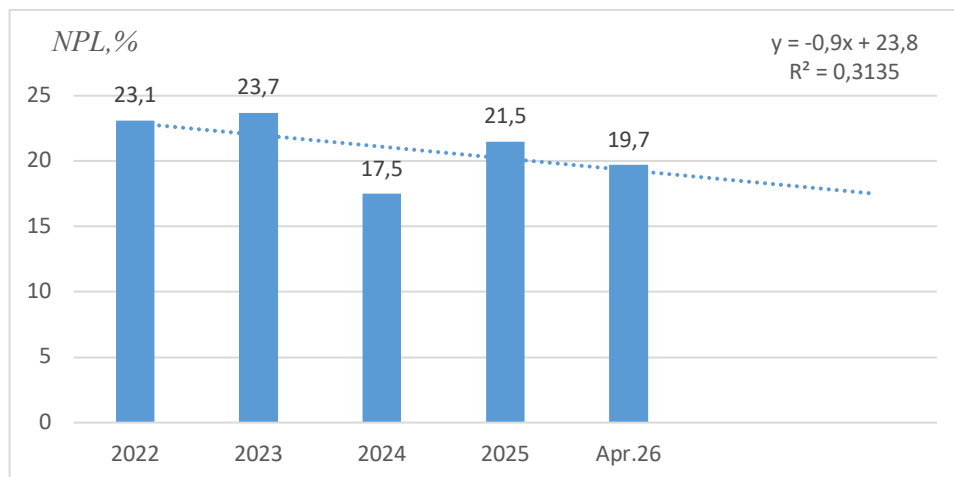

Рис. 4. Динаміка непрацюючих кредитів АТ «Укргазбанк»

Джерело: власна розробка автора

Побудована лінійна регресійна модель для АТ «Укргазбанк» $y = -0,9x + 23,8$ свідчить про низьку якість апроксимації, адже модель слабо описує фактичну динаміку показника. Низьке значення коефіцієнта детермінації $R^2 = 0,31$ свідчить, що проста лінійна модель неадекватно відображає коливання.

Лінійна модель $y = -0,9 \cdot 6 + 23,8 \approx 18,4\%$ прогнозує, що у 2027 році рівень NPL в Укргазбанку може становити близько 18%. Це відповідає загальній тенденції утримання показника в діапазоні 17–23%, тобто без різких стрибків. Також, низьке значення R^2 означає, що прогноз варто сприймати як орієнтовний, а не точний оскільки банк має коливання, які проста лінійна модель їх не враховує. Це підтверджує його відносну стабільність у порівнянні з іншими державними банками.

Станом на кінець 2023 р. (після переходу у державну власність) рівень NPL в АТ «Сенс Банк» становив 42,1%. Протягом 2024 р. відбулося поступове зниження показника до 38,5%, а у 2025 р. зафіксовано суттєве скорочення до

31,2%. Це означає відносне зниження рівня проблемних кредитів на 25,9% порівняно з моментом націоналізації. Також станом на квітень 2026 р. спостерігається позитивна тенденція і рівень NPL зменшився до 28,2%. Це свідчить про поступове зниження проблемних кредитів, хоча рівень залишається високим (рис. 5).

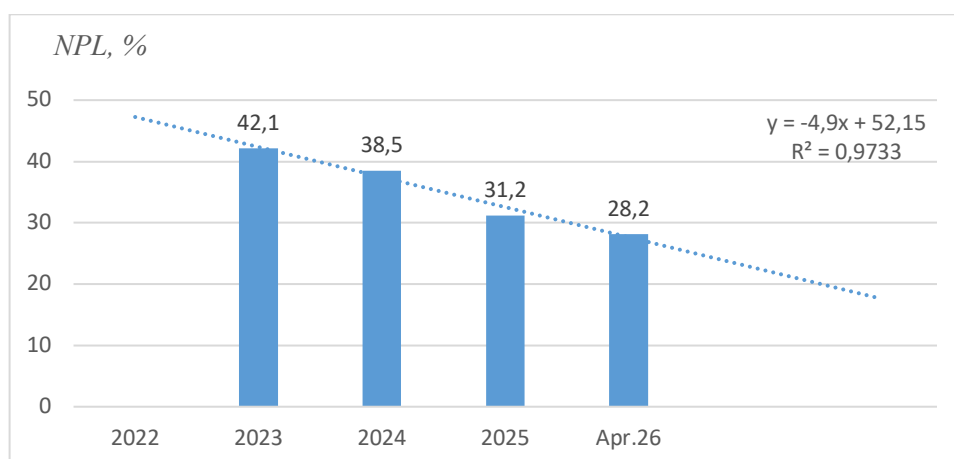

Рис. 5. Динаміка непрацюючих кредитів АТ «Сенс Банк»

Джерело: власна розробка автора

Побудована лінійна регресійна модель для АТ «Сенс Банк» $y = -4,9x + 52,15$ підтверджує стійку тенденцію до зниження частки проблемних кредитів у кредитному портфелі. Високе значення коефіцієнта детермінації ($R^2 = 0,97$) свідчить про високу якість апроксимації та надійність моделі для опису змін показника у часі. Застосування моделі $y = -4,9 \cdot 5 + 52,15 \approx 27,7\%$ для прогнозування показує, що у 2027 році частка проблемних кредитів може становити близько 28%. Це підтверджує стабільний тренд до зниження та свідчить про ефективність кредитної політики банку після націоналізації.

Загалом, державні банки поступово зменшують частку проблемних кредитів, що позитивно впливає на фінансову стійкість сектору. Водночас різниця у швидкості та масштабах скорочення NPL свідчить про неоднорідність процесів оздоровлення. Надто різке падіння непрацюючих кредитів може бути ознакою не лише ефективної роботи, а й агресивного

списання чи продажу боргів, що не завжди означає реальне оздоровлення кредитної політики.

Побудовані регресійні моделі для кожного державного банку дали змогу визначити індивідуальні тенденції скорочення NPL та отримати прогностні значення. На основі цих результатів було сформовано узагальнену базу даних, що відображає загальні тенденції у секторі. Як вихідну точку для аналізу використано фактичні статистичні дані НБУ за 2022 рік, які показували рівень NPL у межах 45–50%. Далі, для 2023–2026 рр. застосовано модельні оцінки, отримані на основі регресійних моделей, що демонструють поступове зниження NPL до рівня 15–25%. Використавши цю узагальнену базу, здійснено сценарний аналіз, у межах якого побудовано оптимістичний, базовий та песимістичний варіанти прогнозів. Це дозволило оцінити можливі траєкторії розвитку та визначити ризики для фінансової стійкості банківського сектору. Сценарії динаміки NPL у системі державних банків України наведено на рис. 6.

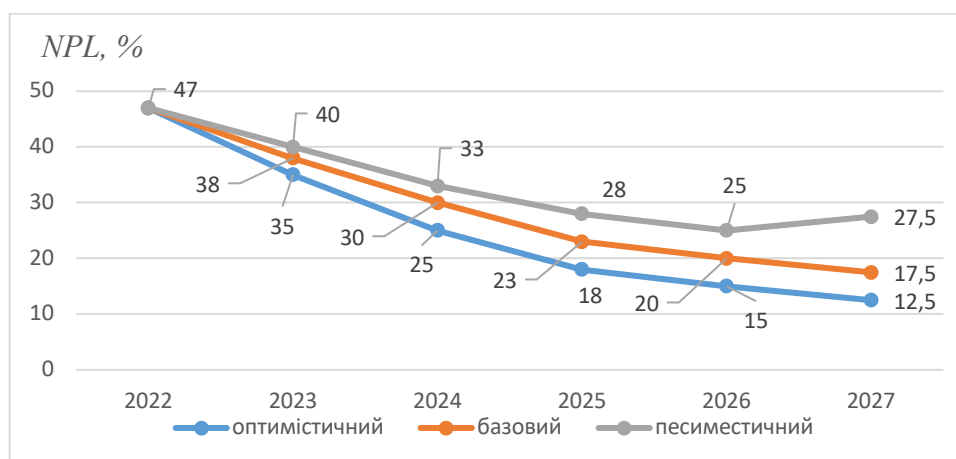

Рис. 6. Прогноз та сценарії зміни частки NPL у системі державних банків України

Джерело: власна розробка автора

Разом із позитивною тенденцією скорочення NPL, сценарний аналіз також окреслює потенційні ризики тому що, у базовому варіанті зберігається

загроза стабілізації на відносно високому рівні 17,5%, а песимістичний сценарій передбачає можливе повторне зростання частки проблемних кредитів до 27,5%, що створює виклики для фінансової стійкості сектору.

Висновки. Таким чином, використання прогнозу регресійних моделей у державних банках України дозволяє створити основу для системного управління проблемними активами. Системне управління має включати кілька ключових елементів. По-перше, це раннє виявлення ризиків на основі прогнозних значень моделей, що дозволить своєчасно реагувати на уповільнення темпів скорочення NPL або їх стабілізацію. По-друге, це планування реструктуризації кредитного портфеля, коли моделі допомагають визначити найбільш проблемні сегменти та розробити заходи для їх оздоровлення. По-третє, системне управління передбачає застосування сценарного аналізу, який окреслює можливі траєкторії розвитку від оптимістичного до песимістичного та забезпечує прийняття управлінських рішень.

Отримані результати можуть бути використані як інструмент системного управління проблемними активами державних банків. Регресійні моделі забезпечують раннє виявлення ризиків та формування планів реструктуризації кредитів, а сценарний аналіз дозволяє розробляти управлінські рішення залежно від можливих траєкторій розвитку. Такий підхід сприяє мінімізації ймовірності реалізації песимістичного сценарію та підтриманню стійкості банківського сектору. Перспективи подальших досліджень полягають у розширенні моделювання із включенням додаткових макроекономічних та інституційних факторів, що впливають на динаміку NPL.

Список використаних джерел:

1. Щербатих Д. В. Сучасні методи стрес-тестування банківської системи України. *Економіка та суспільство. Гроші, фінанси і кредит.*

Мукачєво: Мукачівський державний університет, 2018. Вип. 19. С. 1210–1218. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/19_ukr/181.pdf (дата звернення: 20.05.2026). треба додати ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

2. Крот Л. М., Шаповал Л. П., Фугело П. М. Макропруденційне управління проблемними активами банківських установ. *Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка. Економічні науки*. Хмельницький: Подільський державний університет, 2020. Вип. 33. С. 104–114. URL: https://journals.pdu.khmelnitskiy.ua/index.php/podilian_bulletin/article/view/50/38 (дата звернення: 22.03.2026).

3. Макаренко Ю. П. Теоретичні аспекти системи управління проблемною заборгованістю в банках. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. № 1. С. 18–23. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/1_2019/5.pdf (дата звернення: 19.03.2025).

4. Няньчук Н. Ю., Шевченко О. Ю. Управління проблемними активами в банківській системі України: виклики та шляхи вирішення. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2025. № 6 (331). С. 45–51. DOI: <https://doi.org/10.32680/2409-9260-2025-6-331-45-51>

5. Юрченко Б. І., Аксьонова Л. О. Управління проблемними активами в банківській установі. *Економічний вісник ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний університет»*. 2019. № 1(9). С. 72–78. URL: <https://ek-visnik.dp.ua/wp-content/uploads/pdf/2019-1/Yurchenko.pdf> (дата звернення: 15.03.2026).

6. Сенів Б. Вплив проблемних активів на фінансову стабільність банківської системи та економічну безпеку України: роль непрацюючих кредитів. *Економічний аналіз*. 2025. Т. 35, № 2. С. 663–675. URL: <https://www.econa.org.ua/index.php/econa/article/view/6432/> (дата звернення: 05.03.2026).

7. Оксимчук С. О. Аналіз проблемних активів банківської системи України. *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Серія «Економічні науки»*. 2025. Вип. 1(109). С. 112–122. URL: <file:///C:/Users/1/Downloads/Ve10911.pdf> (дата звернення: 08.03.2026).

8. Карлін М. І. Вплив токсичних активів та кредитів на стан фінансової безпеки країни. *Економічний форум*. 2019. Т. 1, № 3. С. 169–174. DOI: 10.36910/6765-2308-8559-2019-3-26.

9. Андрос С. В., Герасимчук С. В. Механізм врегулювання проблемних банківських кредитів в умовах війни. *Економіка: реалії часу*. Науковий журнал. 2023. № 1 (65). С. 12–25. DOI: 10.15276/ETR.01.2023.1; DOI: 10.5281/zenodo.7834231.

10. Jakubík P., Reininger T. What are the Key Determinants of Nonperforming Loans in CESEE? *European Central Bank Working Paper Series*. 2013. 19 p. URL: <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1018121/65fc3d02-fee5-428a-b559-43a02e17a15c/Jakubik,%20Reininger%20-%20What%20are%20the%20Key%20Determinants%20of%20Nonperforming%20Loans%20in%20CESEE%20-%20Paper.pdf> (date of the application: 16.03.2026).

11. Louzis D. P., Vouldis A. T., Metaxas V. L. Macroeconomic and bank-specific determinants of non-performing loans in Greece: A comparative study of mortgage, business and consumer loan portfolios. *Journal of Banking & Finance*. 2012. Vol. 36, No. 4. P. 1012–1027. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1703026 (date of the application: 18.03.2026).

12. Aiyar S., Bergthaler W., Garrido J. M., Ilyina A., Jobst A., Kang K. H., Kovtun D., Liu Y., Monaghan D., Moretti M. A Strategy for Resolving Europe's Problem Loans. Washington : International Monetary Fund, 2015. Staff Discussion Note, Vol. 2015, Issue 019. 79 p. DOI: <https://doi.org/10.5089/9781513591278.006>

13. Murthy U., Kamil N. M., Mariadas P. A., Devi D. Factors Influencing Non-Performing Loans in Commercial Banks: The Case of Banks in Selangor. *International Journal of Business and Management*. 2017. Vol. 12, No. 2. P. 246–256. DOI: 10.5539/ijbm.v12n2p246
14. Ozili P. K. Bank Non-Performing Loans Research Around the World. *Asian Journal of Economics and Banking*. 2025. Vol. 9, No. 1. p. 36. URL: <https://mp.ra.ub.uni-muenchen.de/125217/> (date of the application: 03.05.2026).
15. Fathima Sheeba M. A. An Impact of Non-Performing Loans on Financial Performance of Listed Finance Companies in Sri Lanka. *International Journal of Research and Innovation in Social Science (IJRISS)*. 2025. Vol. 9, Issue 9. P. 7836–7845. DOI: <https://dx.doi.org/10.47772/IJRISS.2025.909000638>.
16. Rawlings J. O., Pantula S. G., Dickey D. A. Applied Regression Analysis: A Research Tool. 2nd ed. New York : Springer-Verlag, 1998. (Springer Texts in Statistics). 671 p. URL: http://www.pzs.dstu.dp.ua/DataMining/mls/bibl/Applied_Regression_Analysis.pdf
17. Національний банк України. Рівень непрацюючих кредитів (NPL). Київ: НБУ. URL: <https://bank.gov.ua/ua/stability/npl> (дата звернення: 02.03.2026).